

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd de boot door de Duitsers in beslag genomen en werd Antoon Bos gedwongen om weer te gaan zeilen. Wilde je aan de Slijk-Ewijkse zijde naar de overkant, dan trok je aan de bel die aan de loswal hing en stak de veerman over om je op te halen.

Zoon Appie Bos was de laatste die de veerdienst tussen Beuningen en Slijk-Ewijk onderhield. Volgens zijn dochter Antje stopte hij er in 1956 mee. Het veerhuis staat er nog. Nu ruim 50 jaar later komt het voetveer de 'H4-de Weerder' weer terug tussen Beuningen en Slijk-Ewijk evenals de naam van beide toegangswegen naar het veer.

Toon Bos

Dit voetveer is tot stand gekomen met steun van de Stadsregio Arnhem Nijmegen, Provincie Gelderland, de gemeenten Beuningen en Overbetuwe, uit@waarde en partner Harten4groep.

Historie

COLOFON

Uitgave: uit@waarde

Vormgeving: Studio Dynamic Design, Boven-Leeuwen

Bron: Historische Kring Oosterhout, Slijk-Ewijk e.o.

Fotografie: Historische Kring Oosterhout, Harten4groep.

Drukwerk: gemeente Beuningen

oplage: 1.000 stuks

© 2011

Voor vaarschema en -tijden zie
www.uitwaarde.nl of T 0344 68 16 44.

voetveer
Beuningen - Slijk-Ewijk

In 1649 kopieerde de Gelderse landmeter Arnold van Geelkercken een kaart van Thomas Witteroos uit 1571 waarop een afweg getekend stond vanaf de dijk bij het kerkje van Slijk-Ewijk naar de Waal. Waarschijnlijk was hier al in 1571 een veer aanwezig. Op een kaart uit 1639 van Nicolaas van Geelkercken staat bij Slijk-Ewijk de 'veerstrait' of 'veerstaait' aangegeven.

Het duurt meer dan 150 jaar voordat we weer iets van het Slijk-Ewijkse veer vernemen. Op de kaart van De Man uit 1799 vinden we bij Slijk-Ewijk aan beide zijden van de Waal een afweg aangegeven met aan de Beuningse zijde de Weerdschen Dam en het veerhuis.

Even ten oosten van de Slijk-Ewijkse afweg, die in 1832 ook de Weerdschen Dam werd genoemd, is eveneens een huis getekend.

In een verklaring uit 1832 wordt het 'Weerdschen damsche veer' tussen Slijk-Ewijk en Weurt (= Beuningen) vermeld. Door de toename van de stoomscheepvaart na het midden van de negentiende eeuw is in 1867 sprake van een loswal in Slijk-Ewijk bij het veer aan de Weerdsche Dam.

De schepen laadden en losten steenkool, fruit, mest, turf, stenen enz. en vooral ook tabak. In een groot deel van de Over-Betuwe teelden boeren tabak met als belangrijkste centrum Valburg. De toenemende activiteiten aan de Waal zorgden ervoor dat er in Slijk-Ewijk een weegbrug kwam en een zogenaamde remketting. Dat was een ketting met een haak die de voerlieden om een spaak van het wiel van wagen bevestigden om ongelukken te voorkomen bij het op- of afgaan van de dijk.

In 1878 werd het veer in Slijk-Ewijk bediend met een zeil- en roeiboot. Het veer was eigendom van baron Nagel Doornick uit Walbeek. Er is zelfs in 1873 sprake geweest om de zeilboot te vervangen door een 'pont aan een reep' (kabel) op voorstel van de heer Koolwijk in de gemeenteraad Valburg. Het is er niet van gekomen.

Waar een veer is, daar is ook horeca. En daar ontbrak het niet aan in de omgeving van het Slijk-Ewijkse veer aan het einde van de negentiende eeuw. Albertus van Dijk was in 1882 schoenmaker en tapper-slijter. De gelagkamer bevond zich in de zuidelijke voorkamer van zijn huis aan de weg naar den Weerdschendam in Slijk-Ewijk.

Dan komt zo langzamerhand de familie Bos uit Beuningen in beeld. Ze hadden een zand- en grindhandel aan de Waal en onderhielden sinds circa 1900 de veerdienst tussen Beuningen en Slijk-Ewijk. Het veerhuis bevond zich aan de dijk tussen de Dijkstraat en Weerdse Dam. Inmiddels is de zeilboot vervangen door een sloep aangedreven door een zogenaamde Bernard motor.

